

4. Wierzę w Pismo Święte – słowo Boga zapisane przez człowieka

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Przypomnienie i pogłębienie wiadomości o Piśmie Świętym;
- Odkrywanie znaczenia Pisma Świętego w życiu chrześcijanina.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Na podstawie treści zawartych w podręczniku definiuje słowo „Biblia”;
- Po lekcji zna historię powstawania Pisma Świętego i wie, po co zostało spisane;
- Po lekcji wie, jak dzieli się Pismo Święte;
- Po lekcji zna sposoby zapisywania ksiąg biblijnych;
- Własnymi słowami wyjaśnia natchnienie autorów ksiąg;
- Po lekcji wymienia nazwy ksiąg biblijnych;
- Po lekcji podaje wybranych autorów ksiąg;
- Wyjaśnia, dlaczego każdy może odnaleźć coś ważnego dla siebie w Piśmie Świętym.

3. POJĘCIA, POSTACI

- Biblia;
- Pismo Święte;
- Stary i Nowy Testament;
- Nazwy ksiąg;
- Natchnienie.

4. WARTOŚCI

- Wdzięczność za Księgę Życia – Pismo Święte;
- Wdzięczność za objawienie się Boga przez Pismo Święte;
- Szacunek dla ksiąg Pisma Świętego.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Wyjaśnienie słowa „Biblia”;
- Powtórzenie wiadomości o Biblii.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – praca z podręcznikiem. Nauczyciel prosi, żeby uczniowie przeczytali definicję słowa „Biblia” z podręcznika z ramki „Komentarz”; następnie wybiera uczniów, którzy wyjaśniają to pojęcie.

Rozwinięcie tematu:

Metoda – powtórka z „kołem ratunkowym”. Nauczyciel prosi uczniów, aby samodzielnie utworzyli grupy o jednakowej liczbie osób; jeden uczeń w grupie zapisuje na kartce listę uczestników grupy i oddaje kartkę nauczycielowi; na stoliku nauczyciel rozkłada pytania zapisane na kartkach; każdy uczeń z grupy może losować pytanie tylko raz; za każdą odpowiedź grupa może otrzymać od 1 do 6 punktów, w zależności od stopnia poprawności odpowiedzi; uczeń odpowiadający otrzymuje „+”, który podniesie mu ocenę o jeden stopień w stosunku do oceny wynikającej z punktacji grupowej; jeżeli uczeń nie umie odpowiedzieć na pytanie, mówi: „Naradzamy się”, wraca do grupy i wspólnie próbują odpowiedzieć na pytanie; po naradzie maksymalna liczba punktów zmniejsza się do 5, a uczeń odpowiadający nie otrzymuje „+”. Nauczyciel wpisuje liczbę punktów grupie i „+” danej osobie i zaprasza osobę z kolejnej grupy. Nauczyciel ustala kryteria oceny: ilość punktów – ocena. Pytania, które losują uczniowie powinny zawierać następujące treści: podział Pisma Świętego, kategorie ksiąg; nazwy ksiąg; autorzy Pisma Świętego; język, w którym napisano Biblię; gatunki i rodzaje literackie w Biblii; sposoby zapisu ksiąg. Ilość pytań zależy od liczebności klas.

Zakończenie:

Nauczyciel krótko nawiązuje do słów Jana Pawła II (podręcznik, „Kościół naucza”), podkreślając, że Pismo Święte nie jest tylko księgą historyczną, ale odnosi się do życia człowieka w każdym czasie. Warto czytać Pismo Święte codziennie, choćby krótki fragment, bo w każdym zdaniu można dostrzec działanie Boga.

Notatka:

Pismo Święte dzieli się na Stary i Nowy Testament. Pismo Święte zostało napisane przez ludzi pod natchnieniem Ducha Świętego. Bóg czuwał nad autorami, żeby nie popełnili błędów o charakterze moralnym i religijnym. Każdy autor pisał swoim ulubionym stylem. W tekstach odzwierciedlone zostały cechy osobowościowe autorów i środowisko, w jakim żył.

Korelacja z edukacją szkolną:

- Język polski – gatunki i rodzaje literackie w Biblii;
- Historia – wątki historyczne w Piśmie Świętym.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Metoda – licytacja. Nauczyciel dzieli klasę na grupy; każda grupa zapisuje na kartce jak największą liczbę ksiąg Pisma Świętego; przedstawiciel grupy po upływie wyznaczonego czasu odczytuje jedną nazwę księgi, pozostałe grupy wykreślają tę nazwę; przedstawiciel kolejnej grupy robi to samo co poprzednik; grupa, która zostanie z największą liczbą ksiąg wygrywa. Przed tym ćwiczeniem trzeba z klasą powtórzyć wszystkie nazwy ksiąg Pisma Świętego.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

PRZECZYTAJ

W tym świetle nie pozostaje nam nic innego, jak tylko stwierdzić, że wszystkie cztery Ewangelie zawierają jedynie ślady, czy też migawki męki Chrystusa, które po wyłowieniu z poszczególnych opisów i zebraniu w jedną całość mogą się ułożyć w jakąś żywą mozaikę. Z tej właśnie przyczyny książkę nadałem tytuł: *Krocząc śladami męki Chrystusa*.

Każdy teolog jest świadomy tego, iż pełne zrozumienie przesłania biblijnego jest możliwe tylko wtedy, gdy się pozna środowisko, w którym powstał tekst święty, obyczaje opisywanych w nim postaci, znaczenie użytych w nim oryginalnych terminów hebrajskich lub greckich.

Ks. Franciszek Mickiewicz, *Krocząc śladami męki Chrystusa*

Niektóre tematy teologiczne zawarte w Biblii:

- Stworzenie świata i człowieka (człowiek zostaje wybrany, aby panował nad całą ziemią). Bóg wybiera Abrahama, aby stał się protoplastą nowego narodu – Ludu Bożego.
- Upadek człowieka, człowiek staje się grzeszny – co wiąże się z tajemnicą odkupienia, którego dokona sam Bóg.
- Przymierze z Abrahamem i zwrócenie się ludu wybranego ku jednemu Bogu (odrzućcie wielobóstwa) oraz odrzućcie tradycyjnego kultu ofiary (Bóg powstrzymując rękę Abrahama, wskazuje symbolicznie, że nie chce ofiary z człowieka), wyzwolenie od fałszywych bóstw i zasiedlenie Ziemi Obiecanej.

- Przymierze – Bóg. Przymierze to coś więcej niż zwykła umowa między ludźmi. Przymierze obejmuje całe życie człowieka i rozległość istnienia rodzaju ludzkiego. Jest czymś bardziej wyrazistym niż przyjaźń, ponieważ nie każda przyjaźń musi być zwieńczona przymierzem. Biblia opisuje, jak dokonało się przymierze między Bogiem a człowiekiem. Biblia opisuje, że obie strony przymierza musiały przejść przez jakąś próbę.
- Zmartwychwstanie – Nowe Przymierze zapowiedziane przez proroka Jeremiasza, znajduje wypełnienie w męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Jezus Chrystus potwierdza Bożą wolę Nowego Przymierza, które ma charakter ostateczny – czyli zbawczy, przywracający człowieka ze stanu upadku do życia – pod jednym warunkiem: *metanoi* (przemiany, nawrócenia).